

**ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห.**

ระหว่าง	{	บริษัท ค.	ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
		บริษัท ห.	ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ค. ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ค. จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ประกอบธุรกิจประเภทถือหุ้นในธุรกิจประเภทอื่น (Holding Company) จึงไม่มีรายได้จากยอดขายในปีที่ผ่านมา โดยบริษัท อ. ถือหุ้นในบริษัท ค. ร้อยละ xxx จึงส่งผลให้ทั้งสองบริษัทเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน เรียกว่า “กลุ่ม อ.” เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ทุนจดทะเบียน xxx ล้านบาท ประกอบธุรกิจบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร รายได้ในปี ๒๕๖๑ รวมมูลค่า xxx ล้านบาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ห. จดทะเบียนวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx ประกอบธุรกิจบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร

ทั้งนี้ เดิมร้านอาหาร ห. แต่ละสาขานั้น จัดทะเบียนนิติบุคคลเป็นบริษัทแยกจากกัน จนกระทั่งจดทะเบียนนิติบุคคลรวมเป็นบริษัท ห. เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จึงไม่มีรายได้ในปีที่ผ่านมา ที่แสดงในฐานข้อมูลกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ค. เข้าซื้อหุ้นร้อยละ xxx ของหุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท ห. จากกลุ่มผู้ถือหุ้นเดิม

๓. ขอบเขตตลาด

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาว่า หลักการกำหนดขอบเขตตลาดโดยทั่วไปนั้น สามารถพิจารณาจากการทดแทนกันของสินค้าภายใต้กลุ่มผู้บริโภคกลุ่มเดียวกัน เพื่อแสดงถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในรูปแบบเดียวกัน หากพฤติกรรมผู้บริโภคแตกต่างกันอาจถือว่าเป็นตลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

ในการนี้ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคอาจไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ แม้ว่าธุรกิจร้านอาหารจะมีระดับสินค้าคุณภาพ (scale of quality) ที่แตกต่างกัน (ร้านอาหารในห้างแบบธรรมดา ราคาถูก กับร้านอาหารในห้างแบบคุณภาพสูงราคาแพง) แต่ผู้บริโภคน่าจะมีความเลือกร้านอาหารอยู่ในกลุ่ม/หมวดเดียวกัน เว้นแต่ประเภทของร้านอาหารที่แตกต่างกันสิ้นเชิง เช่น ร้านเครื่องดื่ม ร้านขนมหวาน-ไอศกรีม เป็นต้น ดังนั้น กรณีนี้ขอบเขตตลาดจึงเป็นตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร

๔. ส่วนแบ่งตลาด

เมื่อพิจารณาธุรกิจของบริษัท ค. และบริษัท ห. พบว่า ประกอบธุรกิจในตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร โดยตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ตามหมวดธุรกิจ ๕๖๑๐๑ การบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า มีมูลค่า xxx ล้านบาท

พิจารณาส่วนแบ่งตลาดที่ได้จากขอบเขตตลาดแล้ว พบว่า ผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) ก่อนรวมธุรกิจเท่ากับร้อยละ ๒๖.๙๑ และหลังรวมธุรกิจเท่ากับร้อยละ ๒๘.๐๒ กรณีนี้จึงไม่เข้าข่ายหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าการรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ค. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ห. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ในสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๒) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงถือเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาต่อมาว่า กรณีการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห. มีตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้จำนวน ๑ ตลาด ได้แก่ ตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร และเมื่อพิจารณายอดเงินขายของบริษัท ค. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท อ. ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการกับผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการร้านอาหาร มียอดเงินขายจำนวน xxx ล้านบาท และบริษัท ห. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มียอดเงินขายจำนวน xxx ล้านบาท โดยหลังการรวมธุรกิจแล้วส่งผลให้มียอดเงินขายรวมกันเป็นจำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ และเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดการบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหารในประเทศไทย พบว่า ไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากภายหลังการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xxx จึงถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ค. และบริษัท ห. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขัน

ทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และคิดเป็นจำนวนวันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจล่าช้าทั้งสิ้น ๓๐ วัน

เมื่อผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจแจ้งผลการรวมธุรกิจล่าช้ารวมทั้งสิ้น ๓๐ วัน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ค. และบริษัท ห. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่า การกระทำของบริษัท ค. เป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีนาย ว. ในฐานะบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลจนเป็นเหตุให้บริษัท ค. กระทำความผิด จึงต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าโดยกรรมการเสียงข้างมาก จึงมีมติให้กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับบริษัท ค. และนาย ว. ดังนี้

๑. กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับบริษัท ค. โดยเป็นค่าปรับฝ่าฝืน จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนในอัตรา ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน นับแต่วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ (รวม ๓๐ วัน) คิดเป็นค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จำนวน xxx บาท รวมเป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น xxx บาท

๒. กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับนาย ว. โดยเป็นค่าปรับฝ่าฝืน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนในอัตรา ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน นับแต่วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ (รวม ๓๐ วัน) คิดเป็นค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จำนวน xxx บาท รวมเป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น xxx บาท

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕